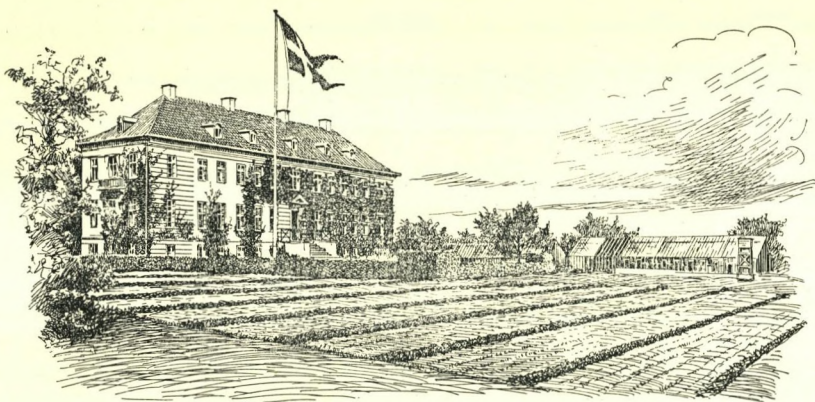

STATENS PLANTEPATOLOGISKE FORSØG

Månedsoversigt over plantesygdomme

351. — Vintermånederne og april, 1956

Der blev for vintermånederne og april modtaget beretninger fra 93 medarbejdere; endvidere blev der i månederne januar—april besvaret 503 forespørgsler.

Lufttemperaturen lå som middeltemperatur i tiden 1.—30. april $1,3^{\circ}$ — $2,1^{\circ}$ C under periodens normaltemperatur, der varierer fra $4,4^{\circ}$ — $7,2^{\circ}$. Antallet af døgn med frost vekslede i ugen 1.—7. fra 3—5, i ugen 8.—14. fra 1—5, i ugen 15.—21. fra 0—7 og i ugen 22.—28. fra 0—4.

Nedbøren lå i tiden 1.—30. april langt under normalen undtagen for Bornholms vedkommende. For landet som helhed blev den 17,5 mm mod normalt 40,4 mm, og heraf faldt hovedparten i periodens sidste uge. For landsdelene målt i det angivne tidsrum følgende mængder i mm med månedens normal i (): Nordjylland 15 (40), Østjylland 16 (42), Vestjylland 16 (42), Sønderjylland 16 (43) og for hele Jylland 16,2 (41,4); Fyn 20 (40), Sjælland 23 (37), Lolland og Falster 7 (37) og for Øerne i alt 20,2 (38,0); Bornholm 45 (36).

Sygdomme på landbrugsplanter.

Korn og græsser.

Overvintringen af rug og hvede har de fleste steder været tilfredsstillende — ofte bedre end man havde turdet håbe efter den strenge vinter, men dette heldige forhold skyldes i hovedsagen det beskyttende sne-lag, der lå over planterne i den mest kritiske periode af vinteren. Hvis rugen har lidt skade, har det været ganske særlige forhold, der har gjort sig gældende, som f. eks. meget sen såning, i november—december (Niels Jørgen Nielsen, Herning). Hvor hveden udvintrede, var der ofte tale om hvede efter grønjord, så den ikke havde haft „fast bund under fødderne“. I øvrigt synes hvedemarkerne at have været meget udsatte for vinterskader i visse egne, og et stort antal ompløjede marker blev følgen; dette gælder især det nord-vestlige Jylland omfattende Sydthy og Thyholm (K. Hougaard, Hurup), Lemvigegnen (S. Andreassen og P. Dalgaard Frandsen) og egnene omkring Venø Bugt (J. Rindom, Vinderup), samt endvidere Vestsjællands Kystegne (N. M. Nielsen, Uby). Skader på franske hvedesorter, men ikke på skandinaviske, nævnes fra Horsensegnen (Aksel Nielsen), Samsø (P. Riis Vestergaard) og Stevns (Knud Iversen, Klippinge, og Aage Madsen, St. Heddinge). Udviklingen af vintersæden er i foråret overalt blevet hæmmet stærkt af kulden, og først langt hen i april måned kunne der spores nogen vækst.

Overvintringen af græsfrø. Bestanden i græsfrømarkerne betegnes i et par indberetninger som tynd, dels som følge af frostska-der, men også i høj grad på grund af tørken i sommeren 1955 (H. Jensen, Asnæs, og Aage Madsen, St. Heddinge).

Kulde. På Lolland og Falster, hvor såningen af vårsæd i det store og hele var tilendebragt før påsken i de sidste dage af marts, var bygmarkerne i april mange steder gule af kulde (H. H. Holme Hansen, Sakskøbing).

Lyspletsyge (manganmangel). Der er indløbet spredte meddelelser fra hele landet om begyndende angreb i vintersæden. Enkelte steder tales der om stærkere angreb, nemlig fra Sindal (Martin Christensen), Ålborg (J. Chr. Andersen-Lyngvad) og Rødding (Georg Nissen); de to sidste steder drejer det sig om eftervirkninger af uens kalkning. Fra Lammefjorden skrives endvidere: „Lidt lyspletsyge i rug, men stærke angreb i hvede. Nattefrosten har hindret sprøjtearbejdet, da mangansprøjtning sammen med nattefrost giver stærk svidning på de i forvejen svage planter“ (H. Jensen).

Gulrust (*Puccinia glumarum*) er ikke bemærket.

Sneskimmel (*Fusarium nivale*) omtales i adskillige indberetninger fra både vintersæd og græsmarker, men i de fleste tilfælde har det været på steder, hvor sneen har holdt sig længe. I undtagelsestilfælde har det været nødvendigt at ompløje de pågældende marker.

Bælgplanter.

Frostska d e. I de samme nordvestjydske egne, som omtaltes under korn og græsser, har man set udbredte, stærke frostska d e i kløvergræsmarker. Fra Sydthy og Thyholm: „Jeg mindes ikke at have set så store frostska d e i græsmarkerne som i år. Mange steder er der tale om total opfrysning, og det gælder både 1. og 2. års marker. Afgræsningen i efteråret har spillet en uhyre stor rolle for markernes overvintring. På en ejendom står f. eks. 1. års marken godt, medens 2. års marken lige ved siden af er totalt opfrosset (hård afgræsning)“ (K. Hougaard, Hurup); fra Lemvigegnen: „talrige græsmarker er stærkt skadede af vinteren; for nykløverens vedkommende er det iøjnefaldende, at marker, der er afgræsset i efteråret, er frosset væk, medens ikke afgræssede marker har kunnet klare sig. Også toårige græsmarker er mange steder frosset væk, og det gælder såvel kløver som græsser“ (S. Andreassen, Lemvig) og „græsmarkerne er i år usædvanligt dårlige, og ompløjning er almindelig. 1. års græsmarkerne, der i efteråret er græsset stærkt af, og hvor der er sat kort stub, er næsten 100 % ødelagte, hvor de har ligget udsat for vinden fra nord og øst; det samme gør sig gældende for 2. års markerne. Timothe og hundegræs er de eneste, der har klaret sig nogenlunde. For mange landmænd nærmer situationen sig det katastrofale“ (P. Dalgaard Frandsen, Lemvig).

I øvrigt forekom opfrosne kløverplanter hyppigt i kløvergræsmarkerne landet over, men gav dog næppe anledning til nogen kassering af disse marker.

Vandska d e. I marsken er kløverbestanden i kløvergræsmarker pletvis blevet ødelagt af vand, der efter det kraftige tøbrud i marts ikke kunne trænge ned i den frosne jord (Carl Nielsen, Statens Marskforsøg, Højer).

Kløverens knoldbægersvamp (*Sclerotinia trifoliorum*). Angreb omtales jævnligt i indberetningerne, og som oftest er det generende stærke angreb, der har tyndet svært ud i den i forvejen ringe kløverbestand, og følgen blev i adskillige tilfælde, at markerne måtte kasseres. Angreb fandtes på alle kløverarter, og stedvis tillige på lucerne og sneglebælg. Fra Ørum Sdl.: „Enkelte marker angrebet. I en 1. års mark var ca. 50 % af rød-kløverplanterne nedvisnede. Intet angreb på hvidkløver“ (A. Winther Andreassen); Hadsten: „har set en 5 td. ld. stor kløverfrømark, der måske ikke havde for god bestand i forvejen — men nu var helt ødelagt af bægersvamp. — Den blev ikke afgræsset i efteråret — der var ikke noget at græse efter — derimod blev brugsmarken ved siden af afgræsset — her var så godt som intet angreb af bægersvamp“ (W. Østergaard); Hads Herred: „kun få angreb i efteråret, men mange kraftige angreb på rødkløver i græsmarker i det tidlige forår. 5 ha alsike (frøudlæg) fuldstændig ødelagt“ (Arne Hansen, Odder); Grindsted: „bægersvamp har ikke i de senere år generet noget videre her på egnen, men i år er mange græsmarker forringet i væsentlig grad som følge af svampens angreb“ (L. Aa. Thomassen); Ribeegnen: „mange kløvermarker

lider slemt efter bagersvamp — værst i de arealer, der blev udlagt i 1955 og ikke afgræsset" (Aage Buchreitz); Fyn: „angrebet er værre end set i flere år. Formentlig har svampen arbejdet en tid under sneen, idet et tykt snelag faldt, før jorden var tilfrosset. Markerne var gennemgående spæde af vækst i efteråret" (N. Chr. Stentoft, Odense) og fra Stevns: „langt de fleste steder har der ikke været angreb, eller angrebene er meget svage. Men ind imellem kan komme en mark, der er stærkt angrebet — vel nok fordi der har ligget sne, og jorden ikke har været frosset under sneen" (Aage Madsen, St. Heddinge).

Bederoer.

Overvintringen af frømarkerne er forløbet dårligt i adskillige tilfælde, og mange marker måtte pløjes om. I øvrigt synes tilstanden i markerne at variere temmelig meget fra egn til egn. Fra Morsø: „Næsten alle overvintrende bedefrømarker er omplojede i foråret" (Engelhart Jensen); Århusegnen: „bederoefrøet har gennemgående overvintret godt" (H. H. Rasmussen); Samsø: „alle bederoeafgrøder til frø totalt udvintrede uanset udlæg i dæksæd eller halvbrak" (P. Riis Vestergaard); Fyn: „gule og røde fodersukkerroer stærkt skadet — en del omplojet. Væksten meget træg også i hvide fodersukkerroer i det kolde forår. Der trænges til regn og varme. Mærkeligt nok er sukkerroe Hinderupgård i år meget medtaget, og hovedparten af vor avl heraf på Fyn omplojet — dette skyldes dog også til dels vanskelige vilkår i sommerudlæg 1955. Fabriksroefrøet har klaret sig bedre her" (N. Chr. Stentoft, Odense); Roskildeegnen: „en del af de overvintrende roefrømarker er udtyndet så stærkt, at omplojning har været nødvendig" (K. M. Nielsen); Stevns: „roer af de almindelige fodersukkerroer har lidt meget hårdt, medens sukkerroefrø til fabrik har klaret sig nogenlunde, selv om de er meget svage" (Aage Madsen, St. Heddinge); Møn: „bederoefrø: overvintringen har været god, selv om plantebestanden er noget udtyndet i fodersukkerroemarkerne" (Svend Aage Pedersen, Stege); Lolland og Falster: „adskillige marker er gået til af kulde og har måttet pløjes om" (H. H. Holme Hansen, Sakskøbing) og fra Bornholm: „bederoefrøet har lidt en del af vinteren, det står svagt i øjeblikket, men der er liv i hjertesquiddene" (A. Juel-Nielsen, Rønne).

Overvintringen i kule. Trods den strenge vinter synes overvintringen at være forløbet ret tilfredsstillende. De fleste indberettere ved at fortælle om frostska der, men disse har ofte været begrænset til et lille yderlag af kulen og medførte ingen videreførløbende forringelse af roebeholdningen. Et isolerende snelag medvirkede til at mindske frostens virkninger, og det iagttoges almindeligt, at hvor vinden havde fejlet den ene kuleside ren for sne, kunne frosten trænge ind. De frosne roer blev som regel fodret op, intet måtte gå til spilde af de knappe roebeholdninger. Det nævnes af flere, at der var usædvanligt få angreb af gråskimmel (*Botrytis cinerea*) i

kulerne. Et par indberettere (W. Østergaard, Hadsten, og P. Riis Vestergaard, Samsø) omtaler eksempler på undertiden omfattende varmeskader.

Bedeskimmel (*Peronospora schachtii*) er ikke iagttaget.

Kålroer, kål o. a. korsblomstrede.

Overvintringen af kålroe- og turnipsfrømarkerne er med ganske få undtagelser forløbet meget dårligt, og det vil være en meget ringe del af det udlagte areal, der bliver høstet frø på i 1956. Fra Fyn skrives: „Kålroefrø meget stærkt skadet af forårsfrosten. Selve roen sædvanligvis frisk — men hele halsen ofte ødelagt, så ompløjning har været nødvendig. I nogle bestående marker er frøgivende bestand reduceret til $\frac{1}{5}$. Størst skade på langhalsede roer — udlæg i dæksæd“ (N. Chr. Stentoft, Odense). Også for rapsen gælder det, at den har klaret vinteren og den vekslende nattefrost og dagtø i april meget dårligt, og det i forvejen lille areal gik yderligere reduceret ind til vækstsæsonen. Om rybsen skriver Kr. Knudsen, Ålborg: „Så godt som alle rybsarealer er udvintret fuldstændigt. Kun enkelte får lov at vise, hvad de duer til. — Agitationen for den sene såtid for rybs (som for rugen) er sikkert meget forkert, der bør sås som for raps i midten af august måned“.

Overvintringen af kålroer i kule har været som for bederoerne.

Kartofler.

Overvintringen i kule. Der har som for roernes vedkommende været tale om en del frostskaader, som dog ikke har været af større omfang, end at sundhedstilstanden i kartoffelbeholdningerne ved vinterens slutning alt i alt kan karakteriseres som tilfredsstillende. Undertiden nævnes det, at der blev fundet nogen varmeskade i kulerne. Fra Herningegnen: „En del kartoffelkuler er blevet frostbeskadiget. Gennemgående er skaden dog ikke så omfattende, som man havde grund til at frygte. I en del kuler har der været temmelig kraftig spiring forårsaget af, at temperaturen har været for høj i den forholdsvis milde januar måned“ (Niels Jørgen Nielsen) og fra Grindsted: „varmeskade fandtes i enkelte tilfælde, derimod fandtes der frotskade i de fleste kuler. Sjældent var frosten gået igennem overalt, de allerfleste steder drejede det sig om små pletter hist og her — et musehul — et svagt sted i midterste halmdekke o.l., således at frotskaden opgjort i mængde kun betød lidt, medens det har været ret generende ved opsortering“ (J. J. Jakobsen).

Kartofflens glasråd, en ondartet form for tørkereaktion hos kartoffelknolde, blev først på vinteren konstateret på knolde fra Herningegnen. Angrebet findes beskrevet i Ugeskr. f. Landm. nr. 13—14, 1955.

Ole Wagn.

Sygdomme på havebrugsplanter.

Frugttræer og frugtbuske.

H o l d b a r h e d af æbler bedømmes til at have været nogenlunde tilfredsstillende; det skal dog bemærkes, at mange partier blev solgt ret tidligt, således at vurderingen af holdbarheden i virkeligheden drejer sig om en noget kortere periode end sædvanligt.

De fleste steder har æblerne nok fået en lidt bedre pasning på lagrene, end tilfældet var sidste år. Sagen er den, at dette års høst var ikke så voldsomt stor, hvorfor lagerrummenes størrelse har passeret bedre til frugtmængden.

Under den første del af lagringen hæftede man sig især ved prik-syge, der i en del sorter forårsagede ret stor frasortering.

N e d b r y d n i n g — en form for overmodning — viste sig allerede fra slutningen af december i form af brunskjoldet hud og melet kød; undertiden kunne symptomerne minde om kuldeskade, men denne faktor kunne udelades, da lagrenes automatiske installationer viser enhver afvigelse i temperaturen. Fra Falster omtales denne nedbrydning som ret væsentlig i visse æblepartier fra kulsyrelager (J. Klarup-Hansen).

Denne tidlige modning kom som en overraskelse, idet æblerne burde have holdt sig flere uger længere på lageret. Sandsynligheden taler for, at plukningen i efteråret fandt sted på et lidt for sent tidspunkt, således at æblets udvikling i virkeligheden var for langt fremme.

S k o l d og **c e n t e r r å d** er set i betydelig udstrækning, nævnes det fra Statens forsøgsstation Blangstedgård (P. Molls Rasmussen); det samme har været tilfældet i Svendborg, hvor disse fysiogene sygdomme især er bemærket i sent-plukkede partier (Aage Lauritsen).

Gloeosporium tegnede omkring årsskiftet til at blive ret alvorlig, men indberetternes helhedsindtryk blev dog, at svampens angreb kun blev relativt svage, (her spiller sikkert også det tidligere nævnte forhold ind, at hovedparten af frugten blev solgt på et tidligt tidspunkt).

Køkkenurter.

H o l d b a r h e d af spiseløg har været god. Vi citerer følgende: Statens forsøgsstation, Blangstedgård: „Holdbarheden god — den tørre sommer 1955 har sikkert været gavnlig. Også kepaløg holder sig godt endnu“ (J. Vittrup Christensen); Statens forsøgsstation, Hornum: „holdbarheden har gennemgående været over middel, også hvor man ikke kunstigt har tørret løgene. Stærkt kvælstofgødede løg har dog været mindre holdbare“ (F. Knoblauch); Nordjylland: „holdbarheden hos skalotterne har været god — sen optagning har dog givet nogen gråskimmel i store løg“ (A. S. Lundstein, Ålborg).

Prydplanter.

Vinterskade er iagttaget mange steder i form af brune, visne blade eller nåle; kun undtagelsesvis er total nedfrysning bemærket. Hårdest medtaget er sikkert *Prunus laurocerasus*, men desuden skal følgende arter nævnes: gran, fyr, *Chamaecyparis* og enebær, stedsegrønne liguster og gyvel, berberis, *Cotoneaster* og *Ribes*. Fra nogle lokaliteter nævnes i øvrigt, at roser (såvel lave som slyngroser) og fersken er frosset ned.

Mogens H. Dahl.

Skadedyr på landbrugsplanter.

Korn og græsser.

Smælderlarver (*Agriotes spp.*). 6 beretninger omtaler svage angreb, særlig i vintersæd, medens 3 rapporter melder om stærkere angreb. Fra Hads Herred: „Enkelte kraftige angreb af smælderlarver i hvede. I vårsæd endnu ingen angreb“ (Arne Hansen). Borris: „Svage angreb konstateret i vårsæds-mark“ (Kr. Ravn). Sorø: „Smælderlarverne har adskillige steder i efterårs-månederne gjort betydelig skade i såvel rug som hvede. Enkelte steder har udtyndingen været så stærk, at omplojning har været nødvendig“ (Ib Trojborg). Stevns og Omegn: „Inden for foreningens område er der foretaget en almindelig iblanding af bekæmpelsesmidler i udsæden; hvor dette ikke har været tilfældet, er der begyndende ret stærke angreb“ (Knud Iversen).

Frøgræsuglens larve (*Apamea testacea*). Fra Møn skrives: „I en hvedemark med forfrugt rød svingel konstateredes et meget stærkt angreb af frøgræsuglens larve. En del af skaden skyldtes sikkert fritfluelarver. Marken var så stærkt udtyndet, at den måtte omplojes. Der blev sået byg behandlet med Hortex. På samme gård havde alle andre hvedemarken klart vinteren godt, uanset om forfrugten var frøroer eller hundegræs.“ (Sv. Aage Pedersen).

Stankelbenlarver (*Tipula paludosa*). 7 beretninger melder, at angreb ikke er set, medens begyndende, oftest svage angreb, omtales i 11 beretninger, der alle er indløbet fra Jylland. Fra Lemvigegnen: „Larverne er begyndt at vise sig i grønjordskorset, endnu er der ikke tale om nogen skade, men det ser ud til, at larverne er almindelige i de fleste marker, og vi kan sikkert vente talrige angreb“ (P. Dalgaard Frandsen). Fra Haderup og Omegn skrives: „Der begynder at vise sig enkelte svage angreb. Det kan frygtes, at det kan udvikle sig til kraftige angreb“ (E. Eriksen). Ulstrup: „Indtil d. 30. april kun set eet angreb af betydning. Det kølige vejr med nattefrost indtil nu hindrer formentlig også larvernes virkelyst“ (H. P. Nielsen). Vinderup:

„I vårsædsmarkerne er der allerede nu mange steder masser af larver. Bekæmpelse startes i nærmeste fremtid“ (J. Rindom). Herning: „De første angreb har vist sig; hvorvidt angrebene bliver af større omfang er endnu ikke til at vide“ (Niels Jørgen Nielsen). Borris: „I et par vedvarende græsmarker, der blev pløjet i efteråret og tilsået med vårsæd, har der kunnet konstateres en del larver, men ikke nok til, at det kunne betale sig at foretage bekæmpelse“ (Kr. Ravn). Varde: „Stankelbenangrebene er først lige begyndt, men det tyder jo på, at der er nok af dem. Men endnu er det for koldt for dem“ (K. Henneberg). Statens Marskforsøg, Ribe: „Der er foreløbig kun fundet stankelbenlarver i vinterhvede, og de, der er fundet, er kun små og i ringe antal, så endnu synes de ikke at have gjort fortræd“ (C. M. Kjellerup). Ribeegnen: „I aprils slutning er der iagttaget nogle enkelte stærke og adskillige svage angreb i vårsæd. I det kolde, tørre vejr har bekæmpelse ved hjælp af giftklid været vanskelig, og kornet er så lidt vokset op, at der ingen planter er at sprøjte på“ (Aage Buchreitz). Broager: „Et enkelt angreb i havre efter græs, på et lunt areal. Er ellers næppe fremme endnu“ (Erik Knudsen). Rødding: „Stankelbenlarver synes almindelige i grønjordsvårsæd. I enkelte marker i de sidste dage i april iagttaget et meget stort antal larver“ (Georg Nissen). Skærbæk: „Kun svage angreb er observeret i vintersæd og er så småt begyndt i vårsæd“ (Vald. Johnsen).

Fritfluellarver (*Oscinis frit*). Om angreb i vintersæden foreligger 4 beretninger. Fra Ulstrup: „Et enkelt tilfælde i en rugmark — ellers uden betydning“ (H. P. Nielsen). Ryegnen: „I en mark med en trediedel hvede ret stærke angreb af fritfluens larver“ (N. C. Nymark). Horsens: „Skade af fritfluellarver i hvede efter græs ret almindeligt“ (Aksel Nielsen). St. Jyndeved: „Stærkt angreb i en rugmark efter kløvergræs“ (Chr. Mundbjerg).

Bælgplanter.

Stængelål (*Ditylenchus dipsaci*). 11 indberetninger melder, at angreb ikke er set, medens 7 omtaler angreb på rødkløver og lucerne. Fra Hads Herred skrives: „Der er i en del marker konstateret angreb af stængelål i lucerne. I tre tilfælde med nyudlæg er lucernebestanden fuldstændig ødelagt i store skarpt afgrænsede pletter. Det ene angreb blev konstateret i november, de to andre i april. Der har ikke i nogen af de stærkt angrebne marker været lucerne i de sidste 8 år“ (Arne Hansen). Samsø: „På et par enkelte ejendomme med frøavl af rødkløver i forbindelse med rødkløver i sædskiftegræsmarkerne har der været umiskendelige og ødelæggende angreb i frøafgrøderne. Derudover er iøjnefaldende angreb ikke bemærket, hverken i kløver eller lucerne“ (P. Riis Vestergaard). Århuseggen: „Der er i løbet af foråret bemærket enkelte nye tilfælde af rødkløverål“ (H. H. Rasmussen). Fyn: „I rødkløver er set enkelte stærke angreb, så ompløjning har været nødvendig — ikke almindelig. I hvidkløverfrøavl er ål her på Fyn intet problem“ (N. Chr. Stentoft). Lolland og Falster: „Ingen angreb iagttaget eller anmeldt udover et enkelt angreb af

lucernenål i Radsted, Sakskøbing" (H. H. Holme Hansen). Stevns og Omegn: „Har konstateret ret stærke angreb i flere 2-årige lucernemarken (Knud Iversen). Rønne: „Den ringe vækst har hidtil kun afsløret svage angreb" (A. Juel-Nielsen).

Kålroer, kål o. a. korsblomstrede.

Rapsjordloppens larve (*Psylliodes chrysocephalus*). Fra Samso skrives, at der fandtes angreb, der var ret ondartede i en af frost stærkt beskadiget rødkålsmark til frø (P. Riis Vestergaard).

Kartofler.

Coloradobille (*Leptinotarsa decemlineata*). Fra St. Jynde vad skrives: „Ved gennemgang af eet af de udvendige bure til opbevaring af coloradobiller i Jynde vad den 5. marts 1956 fandt jeg, at 50 pct. af de indlagte biller var levende. Det kan anføres, at de levende biller fandtes i 15 til 25 cm's dybde. 0 til 15 cm's dybde var alle døde, muligvis på grund af skiften mellem tøj og frost i de øvre jordlag, når solen får magt om foråret" (E. Kristensen).

Skadedyr på havebrugsplanter.

Frugttræer og frugtbuske.

Æblebladloppen (*Psylla mali*). 2 beretninger omtaler ubetydelige angreb.

Bladlus (*Aphididae*). 3 beretninger omtaler begyndende angreb på æble.

Frostmålerlarver (*Cheimatobia brumata*). I 3 indberetninger skrives, at de første larver er set på æble.

Frugttræspindemiden (*Paratetranychus pilosus*). Ingen indberetninger melder, at der er set mider, men adskillige fremhæver, at vinteræg er til stede i betydelig mængde. Fra Horsens skrives: „Der er masser af æg flere steder" (C. A. Nørholm). Syd- og Østfyn og Øerne: „Den varme efter-sommer i forbindelse med en for udbredt tilbøjelighed til at ville klare bekæmpelsen med paration har bevirket en mængde vinteræg. Til sommer vil klorbensid eller systemiske gifte blive stærkt brugt" (Aage Lauritsen). Frejlev: „Der er æg nok, især i Bodil Neergaard og i Guldborg, så de kommer jo nok. I dag har vi kun lige „grøn spids" (A. Diemer). Nordsjælland: „I fjor syntes jeg, at bestanden af spindemider var overordentlig ringe, men inden beskæringen i vinter har jeg måttet revidere min opfattelse, da der

overalt er rigeligt med æg" (C. T. L. Worm). Nordvestsjælland: „I de fleste plantager er der mange æg på barken. Tilsyneladende værst, hvor miderne blev slået ned med Systox efter blomstringen, men igen fik udbredelse i september" (Erling Agger).

Prosper Bovien.
